

Проповед 175

Поглед към Исус

Прочит: 1. Коринтяни 1, 10 - 17

Скъпи братя и сестри,

На кого или на какво основавате живота си? Какво сте поставили в основата на всичките си дела? Кой ръководи живота ви, на кого доверявате ежедневието си? Откъде идва силата ви? Струва си да се замислим върху тези въпроси, защото може да стигнете и до изненадващи отговори. Много хора считат, че уповават на Бога, но всъщност уповават на себе си, или на парите си, или на приятелите си. До каква степен уповавате на Бога? До каква степен му се доверявате? До колко Исус е начело във вашия живот? Огледайте живота си и може би ще се окаже, че нещата не стоят точно така, както си мислите. Често дори в църквата срещаме хора, които са верни повече на деноминацията си, или на пастира си, или на църковния водач, отколкото на Бога. Често успяваме да скрием Бога дори и зад църковната си принадлежност. Джон Уилкс, който бил много известен евангелски проповедник, бил попитан от един свой опонент, католически свещеник: „Къде беше вашата вяра преди Лутер, преди Реформацията?“ На това Уилкс отговорил с въпрос: „А вие измихте ли си тази сутрин лицето?“ Заинтригуван, свещеникът отговорил: „Да, разбира се!“ „А къде беше вашето лице, преди да се измиете? – запитал учтиво Уилкс. – Християнство започва не с Мартин Лутер, а с Христос“. От каквата и деноминация да сте, към която и църква да принадлежите, вашата вяра трябва да се основава на упованието ви в Небесния ни Спасител, на факта, че Той е умрял за нашите грехове. Нищо друго не трябва да Го измества от живота ни и от сърцата ни. Днешният текст ни води в една такава църква, в която, в очите на хората, църковните водачи бяха станали по-важни от Исус Христос. Църквата е тази в Коринт, а човекът, който се бори с тях чрез словото си, за да ги върне там, където им е мястото, при Бога, е апостол Павел. Някой от приятелите на апостол Павел беше отишъл при него, защото той по това време не беше в Коринт, и му беше донесъл неприятни новини, а именно, че църквата в Коринт, църквата, която Павел сам беше основал, има проблеми - хората там се бяха разделили на различни групи. Нека се опитаме да вникнем в текста и може би ще открием себе си.

1. Проблемът. Големият проблем беше, че хората, тръгнали след този или онзи водач, се концентрираха толкова много върху човека, когото следват, че забравяха най-важната си задача - да следват Исус. От текста ясно можем да различим четири групи в църквата в Коринт: ***"Защото някои от Хлоините домашни ми откриха за вас, братя мои, че помежду ви имало разпри. С това искам да кажа, че всеки от вас казва: Аз съм Павлов; а аз - Аполосов; а аз - Кифов; а пък аз - Христов."*** Групата на Павел е групата на всички онези, които поддържат Павел и неговото богословие. Това са хората, които са силно привързани към Павел - той ги е водил към вярата и те са му благодарни. Те възприемат всичко, което апостолът казва или би казал, като закон и всяка друга фигура е второстепенна. Можем да кажем, че тази група със сигурност не възниква като резултат от някакви богословски различия, а по-скоро, като резултат от възникването на останалите три групи. Преди появата на тези три групи всички поддържат Павел.

Втората група се формира около Аполос. Ние разполагаме със сравнително малко сведения за Аполос, но можем да дадем задоволително описание на групата му. Според Деяния на апостолите, Аполос произхожда от Александрия в Египет - вероятно най-уважавания университетски град в Средиземноморието. Тарс, откъдето е родом Павел, не е малък град, но не е Александрия. Когато Аполос идва в Коринт с начетеността си и интелектуалните си способности, с уменията си да говори чудесно, да тълкува Писанието, с вярното си поучение за Исус, с ревностната си възторженост и дръзновените си проповеди, не е чудно, че започва да привлича нови привърженици и свои лични последователи. Именно Аполос става несъзнателно причина за разделението в Коринт. Образуването на тази група става почти само на базата на лични симпатии. *Третата група е тази на Петър.* Днес е общоприето, че тази група е в известна степен форма на юдейското християнство. Съществуват достатъчно доказателства за законническите тенденции в тази група. Групата на Петър по принцип изобразява онази част от християнството, която се стреми да вкара вярата в правила и закони. Петър се явява личност, около която всички тези хора, обичащи законите и правилата, се обединяват. Ние, хората, сме склонни да бъдем законници, понякога дори оценяваме другите около себе си според това до каква степен се вписват в нормите ни. Последната група се появява малко изненадващо. Тя има девиз: "Аз принадлежа на Христос." Това е група, която избягва всяко човешко ръководство. Всяка от другите три групи е силно привързана към водача си, тази отхвърля всяко ръководство от хора. „Само Христос е нашият водач, ние сме насочени само към Него и следваме само Него”, казват те. Тази група има най-трудно разбираема позиция. Те считат себе си за по-духовни от другите. Интересно е, че тази група се стреми към сформиранието на собствено общество. По късно, когато Климент Римски говори за тази църква в Коринт, той споменава за другите три групи, но тази вече я няма. Така стояха нещата в Коринт. Погледите бяха насочени към различни хора. Така е често и в нашите църкви. Към кого трябва да насочим погледите си, как трябва да постъпваме с разделенията и предпочитанията си?

2. Поглед към Исус. Апостол Павел въобще не се впечатлява от факта, че има хора, които искат да го последват и които разчитат на него. Ние често се блазим от това да има хора около нас, които да ни харесват и да ни обичат, които да ни се възхищават. За Павел тази човешка суета нямаше голямо значение и тежест. За Него беше важно хората да се научат да разчитат на Исус, не на други хора, не на отделни личности, колкото и добри и съвършени да изглеждат, а само на Исус. Погледът ни трябва да бъде насочен само към Исус. Помислете само, колко от разделенията съществуват само защото ние, хората, не можем да понасяме нещата, които другите правят; колко от нещата около нас се появяват, само защото не отправяме погледа си към Спасителя. Павел прилага три довода срещу разделението. Първият е, че Исус не може да бъде разделен. Той пита направо: "**Нима се е разделил Христос?**" или буквално "Христос разделен ли е на части?". Може ли Исус да бъде разделен? Всеки от нас може да види логичния отговор – Не, не може! Никой от нас, когато покани някой човек на гости, не казва: „Влез вътре но остави краката си отвън”. Христос не може да се разделя. Ние не можем да имаме част от Исус, ние не можем да показваме по-добре тази или онази част от Спасителя. Това, което ние, хората, можем да направим, е да допуснем Исус да действа в нас. Ние не можем да притежаваме Исус, Исус може да ни притежава. Затова никога не си въобразявайте, че имате истината, или че притежавате Исус. Исус ви притежава. Или допускате Исус, или не. И това е личен въпрос. Ние не можем да кажем кой има взаимоотношения с Исус и кой не. Ние можем да отговаряме само за себе си. Ние можем да кажем доколко ние самите имаме взаимоотношения с Христос, а не да определяме какви са взаимоотношенията на другите с Него. Насочете погледа си към

Исус, не към хората, растете във взаимоотношенията си с Него, а не съдете кой е прав и кой не е, бъдете Христови. И тогава няма да има значение откъде идвате и какви сте. Важно е да принадлежите на Исус. **Вторият** довод е: **"Павел ли се е разпънал за вас?"** Павел предизвиква Коринтяните да отхвърлят преклонението към личности и да се концентрират върху Исус. Още във втората глава на същото послание Павел казва на Коринтяните: **"...защото бях решил да не зная между вас нищо друго освен Исус Христос, и то Христос разпънат"** Това е посланието, с което Павел беше дошъл в Коринт и това послание беше привлякло хората към себе си. Всички в Коринтската църква бяха привлечени не от философиите на различни мъдри хора, а именно от Исус Христос. Исус беше Този, на Когото те дължаха новородението си, Този, Който беше изплатил греховете им, Този, на Когото дължаха пълното си очистване. Коринт беше един от големите градове на древността и там се събираха много хора с различни философии. Нито един от тях обаче не предлагаше това, което Исус им даваше - Спасение и вечен живот. Затова и Павел се опитва да накара Коринтяните да се осъзнаят, напомняйки им, че нито един човек няма да направи за тях това, което Исус е направил на кръста за тях, нито един от водачите, които бяха избрали - нито Павел, нито Аполос, нито пък Петър, можеха да дадат това, което Исус дава. Вярващите трябва да помнят - към каквато и група или църква да принадлежа, важно е да не отмествам погледа си от Спасителя. Когато ние, християните, се доверяваме на някого, бил той особено надарен човек или политик, или дори проповедник, трябва много да внимаваме. Там, където ние се доверим прекалено много на хората, губим Бога от погледа си. Още пророк Еремия ни предупреждава за тази опасност: **"Така казва Господ: Проклет да бъде онзи човек, който уповава на човека и прави плътта своя мишица, и чието сърце се отдалечава от Господа."** Когато уповаваш повече на човека, отколкото на Бога, рано или късно се отдалечаваш от Бога и ставаш проклет. Защо, ще запитате вие, ще станем проклети? Ами по една много проста причина - когато не вървим с Бога, ще изгубим кръста на Исус от очите си. В посланието към Галатяните (3, 13) ни се казва: **"Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас; защото е писано: "Проклет всеки, който виси на дърво";"** Исус стана проклет за нас, понасяйки целия грях на този свят, за да имаме живот вечен. Когато се сблъсквате с разединение в църквата, си спомнете - никой друг, само Исус отиде на Голгота, за да умре за нас, никой друг не избра да тръгне по пътя на страданието, никой друг не прие да се натовари с целия грях на целия свят, никой друг не избра да увисне на Голготския кръст. Вероятно и никой няма да го направи. Затова насочете погледа си към Исус, защото само Исус Христос е надеждата на света. **Третият** довод, който Павел използва, е кръщението. Защо пък кръщението, ще попита някой, каква връзка има кръщението с разединението. При кръщението ние предаваме живота си на Исус, ние заявяваме, че оттук нататък умираме за греха и ще живеем само за Бога. Чрез кръщението, коринтяните, а и всички ние, сме станали собственост на Исус Христос, Той ни е изкупил от всеки грях и ние трябва да живеем за Него. Павел е убеден, подобно на Йоан Кръстител, че той трябва да се смаява, а Исус да расте. Не случайно той се старае да омаловажи ролята на този, който извършва кръщението: **"Благодаря на Бога, че не съм кръстил никого от вас, освен Крисп и Гай, да не би да каже някой, че сте били кръстени в мое име. Кръстих още и дома на Стефаний; освен тези, не помня да съм кръстил някой друг. Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да проповядвам благовестието; не с мъдри думи, да не се лиши Христовият кръст от значението си."** Павел само е донесъл вестта за голямата Божия любов и води хората към Исус, но той не иска да отнема от славата, която по право принадлежи на Исус. В никакъв случай апостолът не иска да каже, че кръщението не е важно. Но не

хората са действащата сила в кръщението, а сам Бог. Исус е този, който преобразява човешкия живот, не Павел, Аполос или Петър. Чрез тези три довода, апостолът иска да помогне на Коринтяните, а и на всички нас, да насочим погледа си към Исус, да не позволяваме на нещо друго да ни отдалечи от Него.

3. Как е при нас? Замисляли ли сте се кои са нещата, които отклоняват вашето внимание от Исус?. На кое място в живота ви е Исус? Колко са нещата, които стоят преди Него в списъка на приоритетите ни? Колко неща Го изместват от първото място? Замислете се само за миг и преценете на кого принадлежите, дали, както в църквата в Коринт, не сте поставили нещо друго или някой друг на първо място в живота си. Ако е така и ако някое ваше желание или човек са преди Исус, променете това състояние и отправете погледа си към Него. Той е същественият и ние чрез Него се движим и съществуваме, чрез Него имаме сила за всеки следващ ден, чрез Него имаме бъдеще и вечен живот. Нека нищо да не отклонява вниманието ви от Исус. Дяволът ни е създал много занимания и неща, които да ни отклоняват от Исус, и така е успял донякъде да обезсили църквата. Време е да се събудим и да насочим цялото си внимание към Исус Христос, време е църквата да стане истинска невеста Христова и да следва само Неговия глас и Неговата воля. Църквата има сила само чрез Исус, ние имаме сила само чрез Исус, нека да не отнемаме сами от себе си силата, която Бог ни е дал.

Божие слово ни учи да сме едно цяло, да не се разделяме по какъвто и да било принцип. Библията ни показва какво се беше случило в Коринт, как хората се бяха разделили, за да следват хора. Насочете погледа си към Бога и не се отказвайте от Него. Той е нашият извор на сила, нашето бъдеще и нашата надежда. Хванете се за Исус и не Го изпускате. И тогава ще имате сила не само за ежедневните неща, но и ще се справяте с неща, за които никога не сте си и мечтали. Нека Исус да е номер едно в живота ви. Ако Той управлява сърцето ви и вие сте Негови, тогава животът ви ще се промени. Амин.